

TAZETTE #10

THEATERAANZEE.BE

ZATERDAG 10/08/2013

ALLE HENS AAN DEK EEN TERUGBLIK MET LUC MUYLAERT

Een terugblik met de kapitein van dit festival kon in deze dagkrant moeilijk ontbreken. De man met de roodgloeiende telefoon en de uitpuilende agenda stond tien dagen als een dappere schipper aan het roer van Theater Aan Zee: een driemaster die sierlijk de koningin der badsteden aandeed. We spreken Luc Muylaert op het balkon van De Grote Post, waar een Noordzeebries door onze haren waait.

Luc, hoe heb jij het festival tot nu toe beleefd?

“Wel, op een zeer plezante manier eigenlijk. We hebben weinig tot geen problemen gehad, het talrijke publiek is steeds met een glimlach op het gezicht naar huis vertrokken en ook de artiesten bleken erg tevreden. Bovendien was de kwaliteit van de voorstellingen, muziekgroepen en debatten dit jaar weer ‘outstanding’. De programmering was zeer divers en dat werd blijkbaar gesmaakt. Je kunt het eigenlijk niet beter wensen.”

Had je de kans om voorstellingen of optredens te zien?

“Niet echt, ik denk dat ik ongeveer een zestal voorstellingen heb kunnen zien. Ik word vaak weggeroepen in het midden van een voorstelling: verschrikkelijk gênant. Er zijn ook veel verplichtingen waarop ik aanwezig moet zijn. *Uitgelezen Aan Zee* heb ik wel van dichtbij gevolgd, maar literatuur is ook wel een beetje mijn ding.”

Wat is voor jou een hoogtepunt geweest?

“De voorstelling *Scheisseimer* van HETPALEIS, waarin Koenraad Tinel zijn persoonlijk verhaal vertelt. Ook de ontmoeting tussen Tinel en Simon Gronowski, respectievelijk zoon van een nazigezind flamingant en Jood tijdens Wereldoorlog II, vond ik erg ontroerend. Dat is zo ontwapenend en eerlijk. En dat zijn venten van tachtig jaar! Iedereen moet daar naar gaan luisteren, dan weten ze dat niet elke oude mens noodzakelijk behoudsgezind is.”

Theater Aan Zee wordt gedragen door heel wat vrijwilligers en medewerkers. Heb je een boodschap voor hen?

“Gewoon zo verder doen. Het is als organisator heel fijn om te zien dat iedereen die aan het festival meewerkt ook elk jaar weer terugkeert. Ook de curatoren blijven het jaar na hun curatorschap graag plakken. Dat zegt toch wel iets. Om terug te komen op daarnet: de revolutie die Koenraad Tinel en Simon Gronowski prediken – “wees lief voor elkaar” – gebeurt hier elke dag. Zowel medewerkers, vrijwilligers, publiek als artiesten zijn ontzettend lief voor elkaar. Op die manier met elkaar samenwerken is fantastisch.” (HD)

GRILLIG RELAAS VAN VROUWEN OVER 'NEST' - JONG THEATER

Op de scène van *Nest* staan twee meisjes. Vrouwen eigenlijk. Zussen, die elkaar sinds de kindertijd niet meer hebben gezien. Een van de duifjes is het ouderlijk nest jaren geleden ontvlucht. De ander is gebleven, met een overgevoelige moeder en een joekel van een trauma tot gevolg. Ze zijn gehuld in kleurrijke wollen truien, het soort dat je vroeger verplicht van je moeder moest aandoen. Ook Valérie Schiemsy weet, zoals zovelen op dit festival, de vergankelijkheid van de tijd simpel weer te geven. De zussen leren ons de tijd als een dampkap te zien: je hebt er geen besef van dat ze aan staat tot ze wordt uitgezet.

De twee vrouwen staan statisch in het decor: een vierkantvormige opstelling van metalen stekkertjes die je wel eens de façade van een kerk ziet verpesten om te voorkomen dat duiven er hun gevoeg doen. Dit zorgt ervoor dat de twee gevangen zitten in het moment. Ze kunnen deze ontmoeting niet ontvluchten. De regie van Femke Heijens speelt met de ongemakkelijkheid van een conversatie: een waterval aan woorden wordt gevolgd door een snijdende stilte. Schiemsy en haar kompaan Fien Maris, de laatste iets scherper dan de eerste, spelen naar het publiek toe. Hun dialoog wordt zo omgevormd tot twee aparte monologen: het is eenzaam buiten het nest.

De fundamenteën van de voorstelling zijn aanwezig en zijn zelfs meer dan degelijk, maar de uitvoering hapert. De vormelijke uitwerking van de voorstelling zou de ontmoeting in een bevreedend of zelfs licht griezelig aura moeten doen baden, maar slaagt daar niet meteen in. Het opgefokte ritme wordt snel langdradig en de tekst is te eendimensionaal om het publiek echt te raken. De opeenvolging van woorden en beelden zijn naar ons gevoel te logisch en te weinig diepgaand. *Nest* is in tegenstelling tot wat de titel doet vermoeden geen warm sprookje over huiselijke gezelligheid, maar een griauw en grillig relaas over twee mensen die hopen dat de tijd elke wonde heelt. (HD)

ZERE VINGERS IN DE STRUIKEN JONG MUZIEK OP LOCATIE

Voor het allerlaatste locatieconcert in de reeks Jong Muziek was het de beurt aan Zere Vingers, een duo uit Antwerpen dat grossiert in Nederlandstalige luisterliedjes. Of zoals ze zelf zeggen: kleinkunst waarvan ze eerst “het stof” hebben afgeblazen, om het genre vervolgens “goed door elkaar te schudden”. Die aankondiging – we citeerden zonet de festivalbrochure – suggereert een mate van onstuimigheid die nieuwsgierig maakt. Hoe zou dat klinken: kleinkunst die stevig door elkaar is geschud? Of zoals James Bond het zou zeggen: ‘*shaken, not stirred?*’ Afgaand op het nogal brave concert van gistermiddag in het Leopoldpark is Zere Vingers echter geen formatie die snel op zere tenen zal trappen.

De twee jongedames, die zichzelf muzikaal begeleiden op akoestische gitaar en contrabas, kregen voor een aantal nummers versterking in de gedaante van een derde muzikant. Die speelde beurtelings gitaar en accordeon, en ook hem zag je tijdens het concert maar gedeeltelijk zitten. De laatste locatie in de reeks was immers letterlijk het struikgewas van het Leopoldpark, met het publiek zittend en staand aan de ene kant van het wandelpad en de muzikanten verscholen tussen het gebladerte aan de overkant. Een ietwat surrealistische opstelling die deed denken aan een sketch van Monty Python, maar *hey*, na negen dagen TAZ kijkt een mens echt nergens meer van op. Een direct gevolg van deze situatie was bovendien dat de liedjes van Zere Vingers – zacht gezongen ontboezemingen over het Leven en de Liefde – op eigen kracht tot bij de luisteraar moesten geraken, aangezien er visueel weinig of niets te beleven viel. En het moet gezegd: als muziekact is Zere Vingers nooit helemaal uit de bosjes gekomen. Figuurlijk welteverstaan. Daarvoor is hun muzikale palet nog een beetje te beperkt en missen nogal wat liedjes de noodzakelijke ‘*bite*’, waardoor er al bij al weinig bleef hangen. Met teksten over de afwas en over vissen in de zee. Over een jongen die “astronautje” wil zijn. En met dagboekachtige verzuchtingen als: “Waarom *hebbekiku* mijn hart gegeven?”

Mooi en welgekomen was trouwens de onversneden melancholie van de accordeon, een instrument dat we op deze editie weinig hoorden tijdens Jong Muziek. Dat is ooit al eens anders geweest. En tegen het einde van de set kwamen de Zere Vingers wel fors uit de hoek, inhoudelijk dan. Met name de volzin “Ge moogt mij slaan wanneer wij neuken in het toilet van de trein” deed menige mama of papa in het Familiepark de wenkbrauwen fronsen, bang dat die boodschap hun kroost zou kunnen bruuskeren. Maar van rooie oortjes leek niet direct sprake. De kinderen zaten met hun gedachten bij de circusworkshop enkele meters verder. Of ze zijn op hun beurt al heel wat gewend, na negen dagen TAZ. Wie weet. (SH)

OVER HET JONGE THEATERWERK EEN MENTOR EN JURYLID AAN HET WOORD

Een jurylid en een mentor Jong Werk. Els Theunis (artistiek leidster Braakland/ZheBilding) in de rol van de eerste, Bernard Van Eeghem (veelzijdig kunstenaar) in de tweede. Maar naarmate het gesprek met deze twee doorzomerde fans van TAZ vordert, merken we dat de rollen even goed omgekeerd hadden kunnen zijn. Samen met deze twee ingewijden blikken we terug en vooruit naar de waarde van Jong Werk op Theater aan Zee.

Wat is jullie precieze taak hier op TAZ?

Bernard Van Eeghem: "Na tweemaal officieus mentor Jong Werk, ben ik ditmaal officieel gevraagd. Natuurlijk heb ik het aanbod graag aangenomen. Ik werk graag met de studenten die hier in een andere wereld terechtkomen, meestal met een voorstelling die zo goed als af is maar wel zonder hun coaches. Wij mentors zijn daarom eerder een aanspreekpunt, met een eigen mening weliswaar."

Els Theunis: "Ik ben vorig jaar zo stoutmoedig geweest bij de organisatie te polsen of ze nog iemand zochten voor de huidige editie TAZ. Ik heb namelijk tijdens 'onze' editie (vorig jaar was BZB curator, nvdr) veel Jong Werk gezien en vond dat super. Omdat het ook met Liv Laveyne en Sophie De Somere klikte ben ik dit jaar in de jury terechtgekomen."

Zien jullie een lijn in het werk dat je gecoacht of gezien hebt?

E: "Het is een beetje alles door elkaar, maar dat is net goed: er worden op die manier heel veel bogen gespannen, terwijl het vroeger weleens navelstaarderig durfde zijn. Enerzijds zijn er dit jaar stukken die voor hoop en troost staan, die mij zelfs groot geloof in de toekomst schenken, zoals *BOG*, *Stranger*, *Archief van Troost*... Anderzijds is er bijvoorbeeld een Michael Bijmens, die een heel ander, rauwer uiterste beschrijft. Maar niks is cynisch, niks is op zichzelf gericht, hetgeen het voor mij allemaal toegankelijker en fijner maakt."

B: "Qua vorm wordt er in veel Jong Werk frontaal gespeeld: er is een losse spreektaal en het publiek wordt heel erg aangesproken. In een goeie voorstelling voel ik me sowieso persoonlijk aangesproken, los van de vorm. De Speakers' Corner is daar ook een goed voorbeeld van: ge staat recht omdat ge iets te zeggen hebt. Dat is voor mij de essentie van theater, en het Jonge Werk vervult die rol goed."

Waarop letten jullie zelf het meest, of wat spreekt jullie aan?

B: "Iedereen vertrekt hier vanuit zijn of haar eigen referentiekader. Ikzelf bijvoorbeeld hou wel van muziek, omdat het heel direct op het gemoed speelt. Net als film trouwens, zoals bijvoorbeeld in *Heimat*, waar het prima werkte."

E: "In veel stukken wordt de muziek ook heel slim, heel evident gebruikt, als een subtiele geleider. Wat echter ook helpt aan de toegankelijkheid van een stuk is humor, dat creëert een soort lichtheid."

"Hoewel ik eerder een 'tekstmens' dan een 'vormmens' ben, heb ik ook dingen gezien die mij vormelijk prikkelen, zoals Renée Goethijn. Of dingen die heel hard op de emotionaliteit mikken, en evenzeer geslaagd zijn omdat ze mij wisten te raken, zoals Sabine Molenaar, *BOG* en *de Hoofdzak*. Maar het moet natuurlijk altijd wel ergens over gaan."

Wat wensen jullie het concept Jong Werk en de jonge makers zelf nog toe?

B: "Dat leuke voorstellingen gecreëerd en verbeterd kunnen worden door het platform dat TAZ biedt: door onze opmerkingen, hun eigen wilskracht, de mogelijkheden en tijd die ze hier hebben om dag aan dag te kunnen spelen, de feedback en de reacties van het publiek."

E: "Het luik Jong Werk is sowieso heel leuk én interessant. De kwaliteit van het werk is bovendien de afgelopen jaren enorm gestegen. Dit ligt vanzelfsprekend aan de doordachte selectie van Liv en Sophie, waardoor er eveneens al een lijn in zit. Er is niets dat teleurstelt, je snapt de keuze voor die bepaalde voorstelling altijd."

"Het publiek op TAZ is ook erg divers, en het staat open voor nieuw Jong Werk. Het is hier effectief een leerschool voor de Jonge Werkers. Ze groeien door te spelen, in een andere ruimte en door grenzen over te moeten. Ze komen in contact met het publiek, programmatoren, mentoren, noem maar op..."

B: "Het is ook de basis en de kern van TAZ, het zou jammer zijn als dat om bepaalde - bijvoorbeeld economische - redenen zou verdwijnen. Ten opzichte van andere kunstenfestivals waar vooral freaks (sic) en theaterwetenschappers samenkomen, of festivals waar mensen vluchtiger passeren, is het een gul geschenk om hier te mogen spelen."

We klinken samen op een succesvol vervolg van Jong Werk op TAZ. En nemen afscheid met Bernards woorden: "Super, dit festival!"
(SDW/FP)

LIGHT MY FIRE

Op donderdagavond 1 augustus, de eerste avond van deze editie, is er omstreeks 21 uur (jawel, alweer op dat uur) een brandalarm in De Grote Post. Iedereen wordt via de intercom gevraagd om het gebouw zo snel mogelijk te verlaten. Even later staat de brandweer van Oostende voor de deur, met zwaailichten en al. Blijkt dat er rook is gedetecteerd in de gang naast de Kleine Post, waar om 20.30 uur een concert met Stijn Meuris is begonnen onder de noemer *Sabam inviteert*. Het is vals alarm, want het gaat om theaterrook. Maar dat wordt pas later duidelijk en iedereen verzamelt buiten op de stoep. Opvallend veel redacteurs van de *TAZette* staan er met hun laptop onder de arm.

SMOKE ON THE WATER

Al jaren een Goed Bewaard Geheim op TAZ, maar nu voor het eerst onthuld: festivalcoördinator Luc Muylaert heeft een eigen opslagplaats – *private stash* in het milieu genaamd – voor sigaretten. De container in kwestie, gevuld met sloffen van een Amerikaans merk dat begint met een M, staat op wandelafstand van het Visserijdok. Meer durven we hier echt niet te verklappen.

APOCALYPS NOW

Op maandagavond 5 augustus omstreeks 21 uur kijkt iedereen met open mond naar de hemel, waar een ongeziene monumentale wolkenmassa het Einde der Tijden lijkt aan te kondigen. Zeker voor alle buitenactiviteiten op locatie, waaronder de eerste *Van de brug af gezien* door centrale gast de Roovers, ziet het er zeer somber uit. Gelukkig valt het qua noodweer uiteindelijk nog mee, zowel wat de hevigheid als de duur betreft. Aan het meeting point in het Leopoldpark worden alle tenten extra vastgesnoerd en iedereen zet zijn hakken nog wat dieper in het zand.

zijn er drie
aald level
kater: het
oier, wijn.
erden en
Ducheyne
Dranken:
e level is
an de Koe
ette. Een
r, you name
r maken
endlicht,
aal.

DAGKLAPPER ZATERDAG 10/08

TICKETS THEATERAANZEE.BE OF UITLOKET IN CC DGP & TOERISME

DOORL.	DOORL.	IMAGINAIRE REIS NAAR ... Bienvenue - 'l'artiste de la poubelle' - werkt ter plaatse aan een installatie met objecten die hij vindt op straat	BIENVENUE NANGA	LEOPOLDPARK (KIOSK)	EXPO	GRATIS
DOORL.	DOORL.	RENCONTRES PICHA 2010 openlucht tentoonstelling met werk van 19 fotografen uit Afrika, Frankrijk, Spanje	PICHA	LEOPOLDPARK	EXPO	GRATIS
11U00	60'	DE 3E COLONNE beklijvende monoloog BALLAST van/door Ann Saelens in Oostendse huiskamers	ANN SAELENS/DIRK PAUWELS	HUISKAMERS IN DE STAD *	THEATER	UV
11U30-14U	DOORL.	MIDDAGLUNCH OP CAFÉ KOER	TAZ	LEOPOLDPARK (TENT)	VARIA	10TAZ*
11U00	180'	STEREONOMADEN tocht vol bijzonder theater- en danstalent	STEREONOMADEN	VERTREK INFOSTAND C. KOER	THEATER	UV
12U00	95'	D'HERGEBOORTE film over een jonge gast die opgroeit op in een sociale woonwijk in Oostende, regisseur geeft korte inleiding	GAUTHIER DELEERSNIJDER/BART VAN OOST	CC DGP (KLAS)	FILM	GRATIS
13U00	90'	BROOD EN SPELEN met Renée (Magda Vandewalle) en Margriet (Tania Van der Sanden), jong talent en gevestigde waarden	TAZ	CC DGP (PANORAMAZAAL)	RAND	GRATIS
15-1U	DOORL.	RADIO TAZ live radio, interviews, muziek, interventies ...	JAN DUCHEYNE & KEVIN BELLEMANS	LEOPOLDPARK (KIOSK)	RAND	GRATIS
15U00	100'	HEIMAT zes jonge theatermakers over wat het leven is en hoe het geleefd dient te worden	VIELEN/DE WIT/KETELS ...	CC DGP (ATELIER +1)	THEATER	UV
15U00	150'	DE NOCES/SVADEBKA/DE BRUILOFT Russisch bruiloftsfeest met 16 zangers, 8 acteurs, 6 slagwerkers, 4 piano's!	WALPURGIS/DE ROOVERS/SPECTRA ENSEMBLE	LOODS NMBS	THEATER	€30.00
15U30	75'	STRANGER levensgroot interactief bordspel, meesterlijk concept met riskante kantjes	EMKE IDEMA	CC DGP (AMFITHEATER)	THEATER	€7.00
17U00	90'	DRUMS AND DIGGING over vervlogen herinneringen en dromen die opnieuw uitgevonden worden	FAUSTIN LINYEKULA	CC DGP (KLEINE POST)	THEATER	€14.00
17U30	95'	D'HERGEBOORTE film over een jonge gast die opgroeit op in een sociale woonwijk in Oostende, regisseur geeft korte inleiding	GAUTHIER DELEERSNIJDER/BART VAN OOST	CC DGP (KLAS)	FILM	GRATIS
17U30-21U	DOORL.	AVONDDINER OP CAFÉ KOER	TAZ	LEOPOLDPARK (TENT)	VARIA	10TAZ*
18U00	60'	DE 3E COLONNE beklijvende monoloog BALLAST van/door Ann Saelens in Oostendse huiskamers	ANN SAELENS/DIRK PAUWELS	HUISKAMERS IN DE STAD *	THEATER	>€ 5.00
19U00	60'	PRIJSUITREIKING	TAZ	CC DGP (PANORAMAZAAL)	THEATER	GRATIS
20U30	150'	DE NOCES/SVADEBKA/DE BRUILOFT Russisch bruiloftsfeest met 16 zangers, 8 acteurs, 6 slagwerkers, 4 piano's!	WALPURGIS/DE ROOVERS/SPECTRA ENSEMBLE	LOODS NMBS	THEATER	UV
21U00	DOORL.	BBQ OP CAFÉ KOER	TAZ	LEOPOLDPARK (TENT)	VARIA	5TAZ*
21U00	30'	SECOND DATE Charlotte danst, Christian speelt piano. Op het strand.	CHARLOTTE VANDEN EYNDE/CHRISTIAN MENDOZA	T.H.V. KC VRIJSTAAT O.	THEATER	GRATIS
21U00	90'	DE ONDERGANG VAN DE TITANIC ... Enzensberger, Ovidius, Tsjechov, Auden, Hertzberg, Petrarca, Handke, Shakespeare ... (16+) EXCLUSIEF	LUCAS VANDERVOST/DE TIJD	CC DGP (GROTE POST)	THEATER	UV
21U00	60'	BUZJAN	BUZJAN	LEOPOLDPARK (TENT)	MUZIEK	GRATIS
23U00	100'	BYRNING DOWN THE HOUSE (SLOTCONCERT) tribute met leden van o.a. BRZVLL, Major Tom, de Roovers, DAUU ...	WE ARE NOT TALKING HEADS	CC DGP (PANORAMAZAAL)	MUZIEK	UV

SLOTCOLUMN ADRIAAN VAN AKEN 'WAAR GAAN WE NU DANSEN VANAVOND?'

Vorig jaar logeerde ik in Ravelingen gedurende Theater Aan Zee. Een eind rijden van het centrum van Oostende. Zodoende zag ik elke dag de zee, vanop de fiets. Wat mij 's ochtends een moment bood om vooruit te blikken en 's nacht, tijdens de terugrit, vele momenten van dronken nabeschouwing.

Nu ik letterlijk op een steenworp van Café Koer verblijf, het epicentrum van het festival, is het equivalent van die rit het tochtje naar de zevende verdieping van mijn hotel. Meestal met de lift. Vaak ook met de trap, als er weer eens een onverlaat de liftdeur niet goed heeft dichtgetrokken. Meestal iemand die op het achtste logeert, je zal het altijd zien.

Laat er deze nabeschouwing echter niet minder om zijn. Want Theater Aan Zee 2013, onder het voorzitterschap van gastcurator de Roovers, was van het in te lijsten type. Dat ik dit jaar zo weinig zee en strand heb gezien, ligt dan ook niet alleen aan mijn logeerplek, maar ook aan het programma dat zij, in samenwerking met de ploeg van TAZ, hebben samengesteld.

Iedere gastcurator krijgt een paar dingen cadeau. In de editie die wij met Braakland/ZheBilding samenstelden, was dat ondermeer het Leopoldpark als nieuwe, centrale festivalplek. Het voorzag TAZ van extra ruimte en middels vele mooie lichtjes van heel veel extra sfeer.

Behalve van het zonnige weer, profiteerden de Roovers dan weer van de opening van het nieuwe cultuurcentrum, De Grote Post. Ideaal gelegen, tegenover datzelfde Leopoldpark. Een gebouw waar je al eens een grotezaalproductie in kwijt kan. Of een netter evenement als Uitgelezen, dat in de Panoramazaal plaatsvond, een plek die zijn naam niet gestolen heeft. De plek ook waar ik als TAZ-watcher, mijn dagelijkse column kwam voorlezen. Een 'net evenement' op zich.

Een nog prettiger vaststelling, is dat De Grote Post ook over de nodige hoekjes, kantjes en andere ontdek-je-plekjes beschikt die het allemaal wat minder 'clean' maken. Zoals de mini-aula Klas, waar ik woensdag de ontroerend grappige kortfilm *Oh Willy* (Emma De Swaef & Marc James Roels) meepikte. 'Ontroerend grappig', dat bestaat.

Het grootste en verrassendste voordeel van De Grote Post echter, is dat er door de plotse aanwezigheid van echte 'plug & play' -theaterzalen in Oostende, bij TAZ budget en energie overbleef om opnieuw buitenlocaties in te richten. Het enige waar het in onze editie met BZB aan ontbrak. Een voorstelling als *Dwaallicht* in een havensetting kunnen spelen of *De Vreemdeling* op het strand. Het ware mooi geweest.

De Roovers haalden die schade netjes in. Met een bijzonder sfeervolle versie van *Blue Remembered Hills* in de duinen en een straf *Van de brug afgezien* bij Hangaar 1.

Maar, nu ik toch het opbod aan kwaliteiten en gebreken heb ingezet, wij beschikten met Braakland dan weer over de legendarische Club Terminus, één van de laatste waarlijk 'vuile' concertplekken en feestgelegenheden van het land, naar ik hoor dra 'opgevaardeerd' tot alweer een sjiek hotel.

Waar gaan we nu dansen vanavond, beste Roovers? Als deze waanzinnige tiendaagse rit erop zit? In De Grote Post? Na het slotconcert *Byrning Down The House*? Wat als iemand daar een sigaret opsteekt en het brandalarm doet afgaan? Café Koer? Sluit om 2u. De Langestraat? Zelfs al waren er vijf Café Lafayettes, dan nog geraakte niet iedereen daarbinnen. Succes ermee, Roovers!

Ook sleepten wij vorig jaar opvallend veel meer awards in de wacht. Zoals De Prijs voor Beste Gastcurator 2012 (uitgereikt door Radio TAZ), de gouden medaille van die andere kwaliteitskrant voor onze knappe inhoudelijke aanpak én tal van individuele awards. Die van Nachtburgemeester ben ik kwijt, besef ik. Naar ik hoor is Roover Sofie Sente ditmaal uitgeroepen tot 'grootste nachtbraker'.

Tot slot van dit opbod, een bekentenis. Ik heb erover gedacht om in een van mijn festivalcolumns een 'Awoert, Robbie Cleiren' te verwerken. Omdat ik en vele anderen er maar niet bij konden dat Rooversacteur Robbie de eerste vier dagen van TAZ heeft gemist. Niet eens omwille van 'andere verantwoordelijkheden', maar omdat meneer nog op vakantie was.

Na lang beraad met de mede-Braaklanders echter, is besloten die 'awoert' terug in te trekken. Want eigenlijk is je eigen festival missen natuurlijk ook gewoon heel 'cool'. Zoals de Roovers als geheel gewoon een heel cool gezelschap zijn. En een dijk van een curator. Zeker als ze ook dat van dat dansen nog eens geregeld krijgen.

"Boy? Luc? Nee. Boy? Boy? BOOOY? BOOOOOOOOOOOOY!"

